Tjüvinit ja türnadit
Peter tuli üli fuuri,
Võt fir õdang, inemene
Luiun-fängu lotfadeifi:
Lafs Wõõrafs rallale
Sand päämaft paigale,
Kunfe junrte kulatama,
Mõtä pääle magama.

Hommong on nür hotva ömmäq,
Kuts üler kroodi-rahva,
Rüä-ehe peifija,
Hommong aja latfe hoole pääle,
Löömäla ja fõomata,
Korjaga mõtla minemä,
Kui nori rods tule,
Fir foa fuuvä fõõmäsign,
Fir foa juuva foomasign.

Tule lõune, lahdemä lange
Lafs weidi latfi lõunchella,
Ello, pillaskaari pita,
Weidi ilefe tjüüri-luiwä,
Lõõma aja latfe lõnguneha
Õdangut imme, oodemaha,
Et fir oler kuä laulda,
Kormar vilak veeratella. —

Meenfi ogalk.

II. Wanad fõnad.

1, Ege nurm perehk ei toida,
põld tõit perre.

2, Ellu fuuriga filmifi tuiwä,
ku nüdega müdagi ei näe?!

3, Hotefe hõjat (kõrvotat) fõdelega õrä, — ent osta fõdeldega ei faa. —

III. Vana uft.

1, Kui noorele poorile ütlemiftfe õ ofemele, kolme päeä pääle kaim panet, faap roofer-voige roofer ta

2, Ker omma laft tahap õra võ ratada oima mant, fee õigu rõõrutaga mitte rona aunga, fir faap lats ronarõõga inemi

3. Ka ei pia tema mitte tfiirg fandmifte ajal rõõrutelder faama, fir faap haiglafe helega, ree, kui handja rama lorderdalla väg kui tu fmorer om rafuma.

4, Ka ei pia laft ree joaftmifte ajal rõõrutetama, faap elun, ka refi ilma pite jõofta tahtma.

5, Ker omma ramm ehe kõnne handma tahab panda, fee tema fede fir, kui kommongalk üli voora, ehe õdangalk naeya ilda kõõ ine fe jo rahul amma, — fir faap palji ronafit.

6. Ker mumme mitte pearitfahe ola ei pane, faap nõgema et m üte ainuffgi mõõr minar ei jääq enge õigiff faaa ranafe.

7. Kui hani ehe rana olgi jõ hawup, nadafe tema poja näeq rilja tuhma, felle peraft piap rana ehe hani haimu pääl hoidm fir ei nakka ranafe, ja ka fe re hani, rana, mis neift faawa mund püüdma, kui ainult hain fuuvä, milleft nelligi halgo ei lo tulema. —

(Järg tuleb.)

31. Korjandus

Wafffelinn. J. Sandra.

Saatnud Jaan Sandra

Saadud 18/2 VI 96.

I. Vana uft.

(32 x)

1, Kui nenajalk edimalk kiri-rat liblidat näet — faap muelene oarlaiq foama, näet üte karwaliq faap üteline elo olema. —

2, Kui kenajalk mahla joaftmine nülma läbi nimi faap pitfi-tedur. nii faap ka fuue õmüster nurme nõal rafuma ja rahanema.

3, Kenajalk minder rafiendlafe pefa mann, Tufater fiima peeni-kena kupp reft-pefa. — Kui kor gehe kullafe reppi pite üler käi-ra, nü pidu faap pöllumehe lina kostur, fel aastal olema.

4, Kui kolameke malla pindma läima, mulgu jõrne pääle ea laft ragowa, piawa nema pudelifte reidifte rüna jõrne mulda rala-ma, peraft wel efi jooma. Sir foorat wee-rammut hõa meel, ja ta laftkurat palgi malla mulgu pääle tulla.

5, Pellet üte lati om, ja ta tema man kanatõpe fimin nõrdaf, ifkan ta nümane kui rõiva hilp latfe falaft õrä, nina nelgu kommon-galk eiga wara, kui kana orrelt maha löövä, nina pantfin nee rõiva kadala kana orre pääle, — töti kaarat kui „pesga" latfe filmifte õrä rõõtur.

6, Kui kiäki tahap omma ra-rilja rooti eft rogada — kõnitfa üte ja kõifk rawwa tükki nepikefte välge, nimi tfuskes neid, kui foldan-ne uppe nendele faisma, — fir ei riku rooti üttegi nu hõlba ei rortgi. —

7, Kui kiäki tahap, et tema lehmit midagi wiha ei nia ole-ma ei talema, fir kõnitfa tema Jaani-õõr omile lehmile rawwa tükki, nimelt kohefe rawwa tükki kahlanelega noola, — fir ei tee näile ütegi kui falm kahjo, ja na nad tõbi ei faa näid putma.

8, Kui kiäki tahap et tema kapstile kuaska minerit ei pia tulema, muutrit ola lõõma, rahu pääle pantama, ehe muidu mõr-da wida tulema, — fee ningu Jaani õel Jaani tulel, tooga pääle nelli tunglexeifi, nimi tfufatu ega kapsta aja mulga pääle, — fir noa kafufe kui kahfer eeme, ilma ütegi õpõrtufeta. —

9, Kui kiäki tahap et kurri nutfumada tuleline — fing — tema waida fumel ei nii präfema, — fee nõtku emme fiiri näiwa pudelixefega ella-kõpe, pantfin fee pumby, nimi kõnitfa rikahtile nõõrinema perrä, ja riidagu tema fällilt hoiten, kolm nõrd ümbre wooja, — fee olevat kindel aid.

10, Kui fumel fuue rõõr om tulemas, nimi õkwardaf oma rahifemõisega nõia puwar perja, fir nõtku perenaine leeva tappa, nimi nifasu peda kolm kõrda üler poole, nasta rõuka tulwe, — ja rõõr ei faa mitte fiima tulema. —